

който върши нѣщо безъ любовь, безъ мѣдростъ и безъ истина, той е крадецъ и разбойникъ. Неговата жертва плаче предъ него и се моли да пощади живота му, заради жената и децата, но той не иска да знае, сърдцето му не трепва. Той вади ножа си и върви напредъ: и жена, и деца — всичко туря подъ ножъ. Това значи крадецъ и разбойникъ.

Христосъ дава характеристика на два типа: единиятъ влиза и излиза презъ вратата на кошарата, а другиятъ прелазя от другаде. Първиятъ е пастиръ на овцетъ си, а вториятъ — крадецъ и разбойникъ. Крадецътъ отива тамъ, дето има овце. Той посещава пастирите. Въ пустинитѣ нѣма крадци и разбойници. Много естествено, тамъ нѣма овце, нѣма и пастири. Всѣки човѣкъ може да бѫде пастиръ. Христосъ е билъ пастиръ, ималъ овце, които познавалъ, но и тѣ Го познавали. Значи, който не е пастиръ, който нѣма овце, той е крадецъ и разбойникъ. — Възможно ли е това? — Така е. Мислите, чувствата и постѣжпките на човѣка сѫ неговите овце. Ако нѣма мисли, чувства и постѣжпки, естествено е да бѫде човѣкъ крадецъ и разбойникъ. Ние говоримъ за човѣка, като пастиръ на своите мисли, чувства и постѣжпки, а не за външния овчарь, който по цѣли дни ходи по пасбищата да пасе овцетъ си. Но, въ края на краищата, овцетъ му нѣматъ никакво отношение къмъ него. Бѫдете пастири на своите мисли и чувства, а не на стадо овце. Който е научилъ изкуството да пасе своите мисли и чувства, той е пастиръ на себе си, той е истински човѣкъ. Не може ли да пасе мислите и чувствата си, той не е истински човѣкъ.

И тъй, помнете новото опредѣление за човѣка. Човѣкътъ е сѫщество, което управлява своите мисли, чувства и постѣжпки. Управлението започва съ най-близките нѣща до човѣка. Само онзи може да управлява, който е билъ пастиръ и управителъ на своите мисли, чувства и постѣжпки. Не можешъ да управлявашъ другите, преди да си управлявалъ себе си. Въ това се заключава истинската философия на живота. — Доказвана ли е научно тази философия? — Не е важно, дали е научно доказана, важно е, че е опитана и провѣрена. Има нѣща, които сѫ доказани научно, безъ да сѫ разбрани, безъ да бѫдатъ разумни. Запримѣръ, наученъ фактъ е, че вълкътъ яде овче и козе мясо. Дето види